

פרשת בלק

בלעם הרשע - קרקס אמיתי (כד, י)

מעוניין בסגולה בדוקה להצלחה בחינוך הילדים? תתפלא לשמוע, אבל יש דבר כזה!

ויחר אף בלק... ויאמר... אל בלעם, לקב איבי קראתיך והנה ברכת... שלש פעמים: ועתה ברח לך אל מקומך, אמרתי כבד אכבדך, והנה מנעך ה' מכבוד: ויאמר בלעם... הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב, לא אוכל לעבר את פי ה'... ועתה... איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך... (במדבר כ"ד י' - י"ד).

מי שמתעמק בפסוקים הללו ומנסה לשחזר את אותה הצגה היסטורית שכיכבו בה בלק ובלעם קבל עם ועולם - הצחוק אוחז בו בכל נימה ופינה, וברשות הרבים וברשות היחיד וברשות בעל הבית והמסובים והקוראים הנחמדים נשחזר מעט את אותה הצגה מפורסמת וננסה להביט בה מקרוב, מפני שגם זו תורה - וגם בזה יש הרבה מה לנתח ולהתעמק.

ואם ישאל השואל: כיצד מותר לעשות צחוק מבלעם ובלק החמודים - ומה עם המוסריות והמילים היפות של כבוד האדם וכו', אזי נגלה לו שעל בלק ובלעם נאמר "שני רשעים שברת" (תהלים ג' ח') וכן נאמר עליהם "באבד רשעים רנה (משלי י"א י'), ומובא בחז"ל שאפילו בורא עולם שמח במפלת רשעים שהצרו לישראל והחטיאו אותם וגרמו להם למגפה (עיין ספרי קרח פיסקא קי"ז). ואם ימשיך השואל ויקשה את השאלה המפורסמת מקריעת ים סוף ששם ראינו שה' אמר למלאכי השרת "מעשה ידי טובעים בים ואתם אומרים שירה", אזי נציין באוזניו שהגמרא כבר שאלה את השאלה הזו - וגם הביאה עליה תרוץ, והצמא להבין את דבריה הקדושים מוזמן לעיין בה (סנהדרין ל"ט ע"ב) ואכמ"ל.

ובכן, לפני בערך 3300 שנה אחז את ממלכת מואב המהוללה פחד וחלחלה וטראומה עצומה, עד שהם קצו בחייהם מעוצמת הפחד הנורא (כ"ב ג' רש"י). ומה הייתה סיבת הפחד?

ניצחונם העל טבעי של עם ישראל מול המעצמות החזקות "סיחון ועוג" - גרם למואבים להבין שאין להם סיכוי לנצח במלחמה את עם ישראל, ומאותו רגע אחז אותם רעד ופחד עד אין קץ, והם שאלו את נפשם למות.

אלא שהמואבים שכחו פרט קטן, ואם הם היו מתעמקים בו - הם לא היו נכנסים לפחד שווא. מהו אותו נתון?

1) כל העולם יודע שעם ישראל עדין אצילי ומתורבת המצווה על 'דרכי שלום'.
2) לפני שעם ישראל נלחמו בממלכת עוד וסיחון - הם הציעו להם "הסכם שלום" וקשרי מסחר, אלא שאותן מעצמות סירבו לעצתם ופתחו עליהם באש כבדה (כמבואר בפסוקים כ"א כ"א - ל"ה), ולא הייתה ברירה לעם ישראל - חוץ מלהתגונן ולהשיב מלחמה שערה.

שורה תחתונה: ממלכת מואב היקרה, סניור בלק החמוד, דעו לכם שאם לא תתגרו בעם ישראל אין לכם סיבה לפחד מהם.

אלא שהשכל לא פעל בראשם של המואבים והפחד היכה בהם וכילה את שלוותם, והם אף הסכימו להשפיל עצמם ולעשות "הסכם פיוס" עם אנשי מדין אויביהם המושבעים (כ"ב ד' רש"י), ובקשו את עצת "חכם בלעם" המפורסם - המכשף הגדול - הקוסם האגדי - האיש הקדוש עם הכוחות העל טבעיים...

ואל תגידו שבלעם לא היה אישיות נדירה עם מידות טרומיות. שהרי הוא היה הגבר היחיד שהצליח להתחתן עם אתון כמבואר בחז"ל (סנהדרין ק"ה ע"ב), ולמרות שהוא ואשתו דיברו בשתי שפות שונות - שהרי הוא דיבר בשפה המואבית ואשתו דיברה בשפת 'אי-אה', "התורה מעידה" שמעולם לא היו להם

פרשת בלק

בעיות בשלום בית (כ"ב ל' ספורנו ואבן עזרא), חוץ מפעם אחת שבלעם התקוטט עם אשתו [האתון] והיכה אותה במקל ואיים להוציאה להורג (כ"ב כ"ז - כ"ט). האם זה לא מעיד על נפשו הנדירה והכבירה של בלעם...

נ.ב. בתור מלתא דבדיחותא...

אין לנו ספק שבלעם 'הקדוש' קיים את דברי חז"ל שאמרו "הנושא אישה ידקדק באחיה" (ב"ב ק"י ע"א), וכן שצריך החתן לבדוק אם המשודכת ראויה עבורו (צרור המור וישלח ד"ה ואמר ותצא דינה).

ברור לנו שבלעם בדק לפני החתונה את מידותיהם הטרומיות של גיסיו [החמורים] לעתיד, וברור גם שלפני החתונה הוא בדק היטב את איכות נפשה של אשתו [האתון], והוא גילה שיש ביניהם התאמה מלאה כמו סיר ומכסה - ואף אנו מעידים שתכונותיו ותכונות אשתו זהות... אלא שמסקרן אותנו לדעת תשובות לחמשת השאלות המעניינות הבאות, בכדי להחכים עוד קצת:

1) באיזה גמ"ח בלעם מצא שמלת כלה שמתאימה לאשתו?

2) באיזו אצבע בדיק הוא הבריג לה את הטבעת בחתונה, האם ברגל הקדמית או האחורית?

3) האם חברות של 'הכלה' באו לחתונה כדי לשמח אותה - ואם כן מה הם אכלו? קש ושיחים או פרגיות וסיכים?

4) לאור דברי חז"ל שגילו לנו שרוב הילדים דומים לאחי האם (ב"ב ק"י ע"א), מעניין מאוד לדעת 'למי דמו הילדים'?

5) האם רק בלעם קיבל קהל וברך אנשים - או שגם אשתו נהגה כך...

ובכן, אנשי מואב ומדיין התקשרו למזכירה של בלעם והזמינו תור, היום הנכסף הגיע והם התכנסו בחדר המתנה בקליניקה המפוארת של בלעם והמתינו שהוד מלכותו ירום הודו יתפנה אליהם, וכעבור זמן מה 'אשתו' המזכירה יוצאת ומקשקשת עם הזנב ומאותת להם שהם מוזמנים להיכנס.

המשלחת נכנסת ביראת כבוד ופורסת את הקלפים ומציגה את הבעיה, אך להפתעת כולם, במקום שבלעם ישלוף פיתרון מקצועי - הוא נהיה אדום וסגול וחיזור וכחול, העוצמה והאבירות שלו נמחקו והוא החל לגמגם ולהסביר ללקוחותיו שהעסק לא פשוט מפני שהם רוצים שהוא ילך ראש בראש עם בניו של מלך העולם, ואלוקים נגלה אליו בחלום הלילה ואסר עליו לטפל בתיק הזה.

המשלחת חזרה לבלק והודיעה שבלעם מסרב לעזור, בלק שלח נבחרת יותר משובחת, הנבחרת הגיע לבלק והבטיחה שבלק מוכן לשלם ביד רחבה, אך בלעם אמר להם את המילים הבאות: אִם יִתֵּן לִי בְּלֶק מְלֵא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב, לֹא אוֹכֵל לְעֵבֶר אֶת פִּי ה'..."

נ.ב. הבנתם כמה כסף בלעם ציפה לקבל על התיק הזה? בית ענק כמו של בלק מלך מואב - מלא כסף וזהב, ואין ספק שהוא יכל לקבל זאת תמורת עצתו. מפני שהפחד העביר את אנשי מואב על דעתם והם כבר קצו בחייהם כנ"ל, וברור שהם ישלמו כל סכום כדי לפתור את צרתם. אלא שאלוקים אסר על בלעם להיכנס לתיק הזה, וממילא בלעם לא יכל להגיש עזרה ולזכות בממון כל כך עצום. האם ניתן לעכל את גודל צערו של בלעם?

לא נאריך בתיאור הפרטים ונציין רק שבסוף אלוקים אישר לבלעם "ללכת", אך אלוקים הודיע לו "שהדיבור" לא יהיה בשליטתו ומהפה שלו יצאו אך ורק מילים שאלוקים יחליט עליהם (באותו זמן ניטל מבלעם 'כוח הבחירה' בעניין הדיבור).

בלעם משלים עם הגזירה ויוצא לדרך, האומה המואבית פרסה לכבודו שטיח אדום, הסבתות עשו קולולולוש ארוך לכבוד המעמד, וכל התושבים המתינו ביראת כבוד למוצא פיו הקדוש.

אלא שאלוקים עשה מבלעם קרקס ענק וכאשר בלעם בא לקלל את ישראל יצאו מפיו ברכות נפלאות, וגם כאשר הוא ניסה להפעיל את הכוח הסודי שלו ולנצל את "הרגע הנסתר" שיש ביום שמה שאומרים בו מתקיים, אלוקים "שינה את הזמנים" ובלבל את בלעם (כ"ג ח' רש"י), ומנע ממנו להזיק לישראל.

באותו רגע שהתברר לבלעם שידין כבולות והוא נטול כוחות ועוצמות ואנרגיות, הבושה הרסה אותו והוא הפך לשבר כלי, ואף בלק לא טמן ידו בצלחת - וגם הוא התעלל בבלעם ועשה לו "מסע השפלה ציבורי",

פרשת בלק

ואמר לו לפני כל האומה: עֲמָה בְּרַח לְךָ אֶל מְקוֹמְךָ, אֲמַרְתִּי בְּבַד אֲכַבְּדְךָ, וְהִנֵּה מְנַעַךְ ה' מְכַבֹּד. הבנת סניור בלעם? כנראה שאתה מאוס על ה' ומשום כך הוא מונע ממך לתת עצות ולקבל כבוד, ומכיון שכך אתה מאוס גם עלינו, ואני מבקש ממך בשם כל האומה שתברח מפה! היש עלבון גדול יותר מהמילים הפוצעות הללו?

כאן תם הקרקס הגדול של המואבים [שפחדו סתם - כפי שהסברנו מקודם], והבדיחה הגדולה שאלוקים עשה מבלעם - על זה שהוא ניסה להזיק לבניו היקרים.

אלא שלפני שבלעם ברח הוא נתן לבלק עצה ארסית והרסנית שפעלה כהוגן וגרמה לעם ישראל דרדור חמור והובילה רבים מהם עד לכפירה בתורה הקדושה, וחובתנו להרחיב בדברים הללו וללבן אותם כהלכה, כדי שאף אנו לא ניפול במלכודת הזו, ששייכת גם בדורנו.

ומכיון שהדברים הובאו בגמרא בהרחבה (סנהדרין ק"ו ע"א), משום כך נצטט את הגמרא מילה מילה - בתוספת ביאור וניתוח המתאימים לשפתנו ולדורנו, כדי לעמוד על דקות הדברים ושורשיהן:
* אמר להם - בלעם לאומה המואבית.

* אלוהיהם של אלו שונא זימה הוא, והם מתאווים לכלי פשתן - מואבים יקרים, תפנימו שתי נקודות יסודיות: (1) יש דבר השנוא על אלוקים מאוד, ושמו "זימה", ופגם בטהרה ובקדושה. (2) לעם ישראל יש נקודת חולשה, ויש להם תאוה לבגדי פשתן.

* בוא ואשיאך עצה - איך להפעיל את שתי הנקודות הללו ועל ידי זה לעורר על עם ישראל קטרוג גדול, ולהביא עליהם צרות נוראות חלילה.

* עשה להן קלעים והושיב בהן פרוצות, זקנה מבחוץ וילדה מבפנים, וימכרו להן כלי פשתן (1) - תקים בשוק "חנות כלי פשתן". (2) בתוך החנות תעסיק מוכרת צעירה מבנות מואב. (3) מחוץ לחנות תעמיד מוכרת זקנה.

כעת ננתח לעומק את מסלול הנפילה של עם ישראל,
ונגלה שמדובר במסלול שעל פניו אין בו שום איסור!

* ובשעה שישראל אוכלין ושותין ושמחין ויוצאין לטייל בשוק - ובאמת למה לא לצאת לשוק ולקניון של מואב 'סתם', לצאת 'בתור טיול', וכי יש בזה איסור?

* אומרת לו הזקנה, אי אתה מבקש כלי פשתן? היהודי מגיע לשוק והזקנה צדה אותו בשפה חלקלקה ומציע לו "בגדי פשתן במבצע". ובאמת מדוע שלא יענה להצעה הקוסמת? וכי יש בזה איסור?

* זקנה אומרת לו בשווה, וילדה אומרת לו בפחות - הזקנה מציע מחיר טוב השווה לכל נפש, ובאותו רגע יוצאת מתוך החנות מוכרת צעירה ומציעה מחיר יותר זול. ובאמת למה לא לקנות מהצעירה ולחסוך? וכי יש בזה איסור?

* שתיים ושלש פעמים - הסיפור חזר על עצמו, היהודי טייל בשוק, הזקנה הציעה לו לקנות בגדי פשתן, הצעירה עשתה לו הנחה ונתנו לו 'שירות עם חיוך', וכי יש בזה איסור?

* ואחר כך אומרת לו 'הרי אתה כבן בית' - אט אט נוצר קשר וכימייה בין המוכרת הצעירה והוא הרגיש שם 'בן בית' רצוי ואהוב. וכי יש בזה איסור?

* שב ברור לעצמך - המוכרת האדיבה פתחה לו 'כרטיס חבר מועדון' ועשתה לו הנחות ומבצעים וחילקה לו מתנות ושוברים בגין קנייתיו. וכי יש בזה איסור?

* וכלים של יין עמוני מונח אצלה ועדיין לא נאסר יין של נכרים, אמרה לו "רצונך שתשתה כוס של יין?" יום אחד הוא נכנס לחנות והמוכרת מודיעה לו שהוא זכה בהגרלה מתוך כלל הלקוחות - ולשם כך היא

מפתיעה אותו עם כוס יין משובח, יין בהכשר הרב הראשי של 'קהילת פורטוריקו'. וכי יש בזה איסור?
* כיון ששתה, בער בו - כן כן, 'היין' כשר... 'המבצעים' הם גלאט... 'בהנחה הגדולה' אין בעיה הלכתית...

כרטיס 'חבר מועדון לקוחות' אינו דבר טרף... אבל כל העסק הזה הקרין עליו טומאה ושרף את רגשותיו הטהורים וחלחל בו כארס של עכנאי ופיתח אצלו בו תאוה לעבירה, עד שיום אחד נוצר מצב ש...

פרשת בלק

* אמר לה 'השמיעי לי' - הטומאה חדרה בו והוא הסכים לחטוא עם המוכרת הגויה, ולא רק שהוא הסכים לחטוא עימה, אלא הוא אף יזם את החטא בעצמו (כמו שרואים מלשון הגמרא שהוא פונה אליה ולא היא אליו).

* הוציאה יראתה מתוך חיקה, אמרה לו עבוד לזה - המוכרת ניצלה את רגע החולשה של אותו יהודי, וביקשה ממנו לעבוד עבודה זרה!

* אמר לה 'הלא יהודי אני' - גברת יקרה... איך את מעיזה לדרוש ממני לעבוד עבודה זרה, הרי אני "יהודי מיוחד", עם כל האביזרים הקדושים, חליפה ארוכה וכיפה עמוקה - זקן ענק ושפם חזק - פאות לתפארת וכרס מכובדת, אני גם בנם של קדושים ובין של הגולם מפראג, יש אנשים שאפילו תולים את תמונתי בסלון ומצדיעים לעברה כל בוקר... גברת יקרה, איני יכול לקיים את בקשתך ולעבוד לפעור, מפני ש... יש בזה איסור!!!

* אמרה לו 'ומה איכפת לך', כלום מבקשים ממך אלא פיעור - המוכרת המרשעת לא הרפתה ממנו והסבירה לו שלא מדובר במעשה אסור - אלא בסך הכל היא רוצה שיעשה איזה מעשה מטופש [להטריז מול הפעור] ובעצם מדובר 'באמונה טפילה' ולא אסורה. בחן היהודי את דברי אותה מרשעת ובסוף הסכים לעשות את רצונה [ולהטריז מול הפעור]. וכי יש בזה איסור?

* והוא אינו יודע שעבודתה בכך - אותו יהודי לא ידע שהמעשה שעשה נקרא עבודה זרה לכל דבר, ובעצם הוא מרד באלוקים וחטא חטא חמור.

* ולא עוד אלא שאיני מִנְחַתְךָ עד שתכפור בתורת משה רבך - לאחר שהיהודי נכנע לדרישת המוכרת ועבד לפעור, פנתה אליו המוכרת המרשעת וביקשה ממנו לכפור בתורה.

וכאן הבן עומד ותמהה ושאלה אדירה עולה וממריאה מראשו אל לב השמים, שאלה שהיא מעל השכל וההיגיון:

מוכרת מרשעת! איך את מעיזה להציע לו לכפור בתורת משה? וכי שכחת שלפני שתי דקות הוא הצהיר באוזנייך את המילים הקדושות 'הלא יהודי אני' והוא מֵאֵן לעבוד עבודה זרה? אם כן איך את מעיזה ללכת על כל הקופה ולבקש ממנו לכפור בכל התורה?

ומה שעוד יותר קשה, זה שהיהודי באמת נכנע לה וכפר בתורה ובסוף אף נכשל עימה בעבירה, כפי שרואים בפסוק שהגמרא מביאה שם בהמשך. וכיצד באמת נוצר אצלו מהפך כזה חד ודרדור כל כך קיצוני?

התשובה על כך מאוד נוקבת: לאחר שהיהודי נכשל בעבודה זרה ועבד לפעור בלי לדעת שזה אסור, נשמתו נשחקה וטהרתו נפגעה וקדושתו הצטננה, וכיון שכך, הוא כבר היה מסוגל לכפור בכל התורה ברגע אחד.

נ.ב. עיין במעשה הנורא של "הקדמת הגאולה" שהיה עם הצדיק הענק המקובל האלוקי רבי יוסף דילה ריינה, יהודי רם ונשגב שדיבר עם מלאכי עליון ואפילו אליהו הנביא נגלה לו, יהודי קדוש זה נלחם בשטן וניסה להחיש את ביאת המשיח - וכמעט שהצליח, אך ברגע האחרון השטן הכשילו בעבודה זרה בלא ידיעתו [על ידי נתינת קטורת להרחח לס"מ] וסופו שהמיר דתו ויצא לתרבות רעה והשתמש 'בקבלה מעשית' כדי להביא אליו את נשות המלכים ולחטוא עימן ונטרד מהעולם וחזר בגלגול של כלב, ורבי חיים ויטאל כתב שרבו האר"י הקדוש ראה את אותו כלב שבו היה מגולגל רבי יוסף דילה ריינה.

הנה שוב פעם אנו רואים שעבודה זרה שנכשל בה יהודי שלא מידיעתו, גרמה לו להצטנן בכל יהדותו והובילה אותו למעידה רוחנית ומרידה קיצונית.

ומשום חומרת העניין, מצווים אנו להתרחק מעבודה זרה "ואביזריהו" כרחוק מזרח ממערב ואף יותר מכך, ואפילו במחיר של מסרות נפש, ואת החומרה הזו אנו מוצאים גם בנושא הפריצות "ואביזריהו", וגם עליהם נאמר "יהרג ואל יעבור".

פרשת בלק

עד כאן מבארת הגמרא את עצת בלעם, ולסיום היא מתמצתת את ההיסטוריה הזו עם ציטוט הפסוק הבא (מהושע ט' י').

1) כִּי אֵינִי אֲבוֹתֵיכֶם הִמָּה בָּאוּ בְעַל פְּעוֹר, שבהתחלה נכשלו בפעור וחטאו בעבודה זרה.

2) וַיִּגְדְּרוּ לְבִשְׁת, נפלו בחטא עם המוכרת המואבית.

3) וַיְהִי שְׁקוּצִים, סופם שנהיו משוקצים ושנואים בעיני הבורא. ובאיזו עוצמה...

4) כָּאֵהָבָם! כפי אותה אהבה עזה שאהב הבורא את עם ישראל, אהבת נפש מלאה ומוחלטת שהייתה בתוקף מלא אפילו בזמן שהם חטאו - כפי שנאמר הַבֵּן יִקִּיר לִי אֶפְכִים... יֵלֵד שְׁעִשְׁעִים... כִּי מִדֵּי דַבְּרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד (ירמיהו ל"א י"ט ומלבי"ם שם), תיקחו את כל העוצמה הזו ותהפכו אותה 180 מעלות "מאהבה לשנאה", ותבינו כמה היהודי הזה הפך להיות משוקץ ונתעב בעיני ה' (מצודת דוד הושע ט' י').

אלא ששתי שאלות אדירות עולות וממריאות בראשו של כל המעמיק בדברים הללו.

א) מדוע אותם חוטאים קיבלו את התואר "משוקצים ומתועבים ושנואים", והרי לכל אורך הדרך הם נזהרו שלא עשו שום איסור ומה הם אשמים שבלעם הכין להם מלכודת?

ב) כיצד הצליח בלעם לתפור תוכנית כל כך מוצלחת - ואיזו נקודת חולשה בדיוק הוא ניצל אצל עם ישראל?

התשובה לשאלות הללו היא אחת: אמת, לאורך כל הדרך אותם חוטאים נזהרו מלעשות איסורים ועבירות. אבל מצד שני, הם הקלו ראש 'בהשקפה הטהורה והצרופה' ואת הנקודה העדינה הזו בלעם ידע לנצל, ובעצם זו התביעה שהייתה עליהם.

1) אם אותם יהודים היו מהדרים 'בטהרה וקדושה' ללא עיגול פינות והיו שומרים מרחק מהמוכרת המואבית ולא מפתחים איתה שיחה מיותרת - ועושים גבול ברור והפרדה מלאה בין "קניות נחוצות" לגילוי חיבה וקירוב דעות, מתוך הבנה שיש 'בת מואב פרוצה' ויש 'בן תורה טהור' ולעולם אין למזג ולזגג בין שתי הדברים הללו אפילו לא כחוט השערה, לא הייתה מתפתחת ביניהם קירבה של "בן בית" והמוכרת לא הייתה מעיזה להציע לאותו קליינט לשתות יין, וגם אם היא הייתה מציעה לו - הוא לא היה מסוגל לשתות את זה, משום שכל תינוק מבין שזה מביא לקירוב דעות ועלול להסתיים בחטא (כנפסק ביו"ד קכ"ג א' ע"ש בש"ך ובט"ז)].

2) אם אותם קליינטים היו מהדרים במצוה של 'וְאֶהְבֶּתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ' (דברים ו' ה'), כל פסל ובובה של עבודה זרה היו שנואים ומתועבים בעיניהם והם לא היו מסוגלים להתפשר בנקודה הזו ולשתף פעולה עם הפעור המאוס ולעשות לכבודו אפילו דברים שאינם מכונים 'עבודה זרה', ולמען חידוד ההבנה נציין שכל ניצול שואה לא מסוגל לקחת מידיו של היטלר ימ"ש "סוכריה" - אפילו שאין בזה איסור, ויש ניצולי שואה שעד היום לא מסוגלים לקנות מוצרים שנוצרו בגרמניה - אפילו שאין בזה איסור, מפני שהשואה הארורה גרמה להם לסלוד מהיטלר ומתנותיו וסוכריותיו - והמצפון שלהם לא יכול להתחבר לתוצרת הגרמנית ללא קשר "לאסור ומותר", פשוט זה הפך אצלם לטבע שני ולא שייך לשנות אותם בנקודה הזו.

אם יהיה לאדם כזה רגש סלידה מעבודה זרה ופריצות, אזי הוא לא יתרחק רק מעבירה גמורה אלא גם "מאִוִּירָה של עבירה" מה שנקרא היום "מתירנות", וממילא הוא ינצל מכל מכשול ונחשול.

המסר העולה מכאן חד וברור כראש הגפרור ולא ניתן להסיר ולהסתיר ממנו אפילו גרגר ופירור, ולמרות שלא לכולם יש את הזכות [והרצון] להבין אותו, נסכם אותו במילים ברורות עבור אותם יהודים טהורים האוהבים את ה' בכל ליבם ומעוניינים להכיר את האמת המושלמת ולאמץ אותה הלכה למעשה, כפי כוחם. מי שאוהב את ה' באמת - לא בודק רק "מה אסור ומה מותר", אלא הוא שומר על דקדוק הקדושה וטהרת ההשקפה ומחפש את השלמות בעבודת ה', ומי שחי כך מלווה אותו סייעתא דשמיא מופלגת כפי שאנו רואים בסוף הפרשה אצל פינחס שהיה קנאי לה' ונעשו לו 12 ניסים מעל הטבע במעשה זמרי וכזבי (פרוט הניסים נמצא בתרגום יונתן כ"ה ח').

אך מי שאין לו רצון להשקיע למען ה' - ולקיים גם את המצווה שנקראת "קדש עצמך במותר לך" (יבמות כ' ע"א), סופו שנכשל בחמורי חמורות כפי שראינו כאן, ואת הסוד הזה בלעם ידע ובנקודה הזו הוא תפס

פרשת בלק

את עם ישראל.

והיום... לצערנו ולבושתנו עצת בלעם עדיין תוססת בקרבנו ותופסת אותנו בנקודה הזו, עד שהגיע מצב שצריך "לתקן תקנות" ולהודיע שבגדים צמודים וחצאית קצרה וכו' זה תחום של בנות מאב ולא בנות ישראל, ולמרות זאת עדיין יש נשים ונערות שהבגדים שלהן לא נקראים צנועים לפי ההלכה, הן לובשות צר וקצר ופתוח ושסוע וצמוד ושקוף... בגדים שבכדי להתיר אותם צריך לסובב הרבה את האצבע ולהשתמש במונחים תלמודיים כמו "רובו ככולו" [חולצה פתוחה]... "לבד" [חולצה המסתיימת מעל החצאית]... "גוד אסיק" [גרב שמסתיימת בגובה הנעל]... "גוד אחית" [חצאית קצרה]... "מקום פטור" [בגדים שקופים]... "חד בתרי בטל" [ללכת בפריצות גמורה]...

הנשים הללו מנצלות כל פרצה אפשרית בתחום הצניעות והן לא מוכנות להתאמץ קצת מעבר [לדעתם זה מעבר, אך לפי ההלכה מדובר באיסורי תורה ולא בחומרות, דברים שמכונים "יהרג ואל יעבור"], ונשים אלו שוכחות שצורת חיים שמבוססת על "מינימום טהרה וקדושה ללא עקרונות ודקדוק הלכתי מלא" - זו בעצם הנקודה שבלעם הרשע הפיל בה רבים מישראל.

נציין רק שהדברים הללו תקפים על כל גזרות חכמנו ומנהיגי הדור, בין אם הם מובנים לנו וכן אם לא, כמו הפלאפון הכשר והאינטרנט החסום "כהלכה", ההפרדה המוחלטת באירועים - כולל בר נפרד וכו'... שהעובר עליהם הרי הוא נכשל "באביזריהו" של גילוי עריות, כפי שהכריזו כל גדולי זמננו, ומי שלא זוכה להבין זאת זה לא בגלל שהרבנים טועים חלילה - אלא כנראה שחסר מעט בקדושה הצרופה ובהשקפה הטהורה. ואין ספק שהשומע לקריאתם של גדולי ישראל ומחזק את עצמו בתקנותיהם, הרי הוא מוסיף הידור "בטהרה וקדושה" ומקיים כל רגע שתי מצוות יקרות (1) וְשִׁמְרָתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרֶךְ... (2) לֹא תִסּוּר מִן הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לְךָ יְמִין וּשְׂמָאל (דברים י"ז י"א) ואשרי חלקו בזה ובבא, וכאן נבחן האדם האם הוא כפוף לתורה וחכמיה או לא.

לקראת סיום נזכיר שאישה המהדרת בצניעותה מלווה אותה סייעתא דשמיא מופלגת והיא זוכה להצלחה מסחררת בחינוך הילדים כפי שראינו אצל קמחית שכל בניה זכו להיות כוהנים גדולים בשכר צניעותה המושלמת (יומא מ"ז ע"א), וכמותה נהגה אימא של החזון איש - וברוך ה' גם היא הצליחה להעמיד סוללה של גדולי ישראל ועמודי עולם, וכבר לימדונו חכמנו "שמכלל הן שומע לאו" (רש"י שמות כ' י"א), להודיעך שאיכות חינוך הילדים תלויה בצניעות האישה. אם האישה מהדרת בזה, בניה יהיו קדושים וחינוכם יהא מהודר. ואם לא...

מהיום, במקום לחפש סגולות חיצוניות ולהזמין ברכות וישועות אצל קוראים בקפה ומעיינים בתה ומערבבים בקקאו ועושים קולות של מיאהו... נתחזק בטהרה וקדושה וצביון ההשקפה, נדבק באהבת ה' ונחפש לעשות לפניו נחת רוח מושלמת, נסלוד מכל מה שנודף ממנו ריח של 'חוסר קדושה וטהרה' ולא נתעניין רק במה שאסור [שהרי יש גם רמה שנקראת 'נבל ברשות התורה'], ובעזרת ה' גם אנו נזכה "לסגולה הבדוקה" ולהצלחה בחינוך הילדים. ומי לא זקוק היום לסגולה הזו?